

[Lis Starcke]

Vi mener også, det vil være godt, at man bygger på nogle af de erfaringer, man nu har fået ved forsøgsordningen.

Men jeg synes aldrig, det er forgæves at komme med et forslag, der indebærer nogle nye tanker, og så må vi håbe på, at vi i fællesskab kan finde frem til en god løsning, siden det har vist sig, at samtlige partier gerne vil, at man får den løsning, som er den ideelle både for den syge eller døende og så sandelig også for den, som skal pleje vedkommende.

Nathalie Lind (V):

En af ordførerne for forslagsstillerne, hr. Bertel Haarder, nævnte helt korrekt, at det kun var nogle medlemmer af venstres gruppe, der stod bag dette forslag. Som man vil kunne se af navnene på forslagsstillerne, hører jeg ikke til dem, og når jeg tager ordet her i dag, må jeg også sige, at jeg ikke har noget mandat til at tale på vegne af alle de gruppemedlemmer, der ikke har kunnet tilslutte sig forslaget.

Det er jo ikke sådan, at vi ikke har haft en meget dybtgående og alvorlig debat om dette. Jeg tror heller ikke, at det er de praktiske, tekniske, sider af sagen, der skiller mig fra forslagsstillerne. Jeg finder, at det forslag, der foreligger fra nogle af venstres medlemmers side, er væsentlig bedre end de tanker, der ligger bag det forsøg, socialministeren har tilrettelagt.

Men det, jeg mere vil fæste mig ved, er den etiske side af sagen. Så længe vi ikke er nået frem til en ordning, der er almindeligt accepteret i befolkningen, og som går ud på, at pleje i hjemmet kan være lige så naturlig som pleje på et hospital, så undgår vi ikke, når vi etablerer ordninger af denne art, direkte eller indirekte at komme til at fortælle patienten, at det er en plejeorlov, som vedrører den sidste del af livsforløbet.

Vi mennesker er jo vidt forskellige. Jeg benægter ikke, at der er nogle, der ønsker at få det at vide, forudsat at de kan blive plejet hjemme i de sidste måneder eller år. Ingen ved jo heller, hvor lang tid det drejer sig om.

Jeg vil citere fra en artikel, der var i Politiken den 21. februar 1981, af cand. phil. Kirsten Bændt Meyer, som for nylig havde mistet sin mand, og som gav sin artikel den

overskrift: »Sandheden er ikke altid det bedste«.

Hun citerer professor Carl Krebs fra Århus, der altid til sine studenter sagde: »I skal holde håbets lysegrønne fane højt.« Og den læge, der behandlede hendes mand, endte en af samtalerne med hende med ordene: »Men vi behandler Deres mand ud fra princippet om »the benefit of the doubt«.« Altså: er der tvivl til stede, skal det komme den pågældende til gode.

Jeg tror, vi meget nemt kan komme til at begå et alvorligt fejltrin. Vi kan komme til at berøve mennesker den glæde, de måtte have ved de sidste måneder af livet, hvis vi instituerer plejeorlov på den måde. For glem ikke, at for den syge står hospitalet altid ifølge selve sin opbygning og natur som et sted, hvor man forsøger at helbrede. Derfor er jeg ikke enig i forslaget.

Det er jo barske bemærkninger, man skal høre om forslaget fra hr. Erik Ib Schmidts side. Når man kritiserer socialindkomsten, siger hr. Erik Ib Schmidt, at socialdemokratiet har forladt princippet om at udbetale sociale ydelser til alle uden hensyn til indtægt, og det ønsker man ikke gennemført ad bagvejen.

Må jeg gøre opmærksom på, at vi står over for nogle af de vanskeligste tilfælde, man kommer ud for i livet. Det er en meget snæver og meget vanskelig bagvej, og skal vi følge bistandslovens regler, formueberegningen, der skal med osv. efter § 37, hvordan forestiller man sig så det hjem skal eksistere, hvis familien bor i eget hus? Hvordan vil man støtte dem?

Det kan ikke nytte med bortforklaringer, som socialministeren også var inde på i går, med, at sådan var det ikke tænkt, det var ikke intentionerne. Følger vi bistandsloven, er vi inde i regler og beregninger, som efter socialdemokratiets opfattelse ikke skal være ens for alle.

Vælger en familie at pleje et sygt familiedlem i hjemmet, må de have kompensati- on på den ene eller den anden måde, hvis der er en tabt arbejdsindtægt. Det kan efter de nugældende regler om socialindkomsten ikke gives efter bistandsloven, og derfor er det en trist ideologisk diskussion at skulle høre på i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).